

DERECSEKEI HÍREK

VIII. évf., 11. szám, 1998. november



Derecske város havonta megjelenő lapja

Ára: 25 Ft

Tisztelt Választópolgárok!

Ezúton szeretnénk megköszönni, hogy ajánlósze-
vényeikkel, szavazataikkal támogattak bennünket.
Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy döntésük alap-
ján a következő négy esztendőben a város önkormány-
zati képviselő-testületének tagjai lehetünk.

Azon leszünk, hogy bizalmukra rászolgáljunk. Az
október 29-én tett eskünket megtartjuk. Ígérjük, hogy
legjobb tudásunk szerint, minden igyekezetünkkel De-
recske javát szolgáljuk.

A képviselő-testület tagjai

ELŐTÉRBE

Kampá(r)ny

BENÉNÉ KASZÁS ERIKA

Lassan itt a keleti végeken is belejövünk a demok-
ráciába, kezdünk hozzácsokni: ha választás van, ak-
kor kampány is. Volt, aki már ettől a tényről felhábo-
rodott, és nehezen viselte, ha valamiről, vagy annak
az ellenkezőjéről meg akarták győzni. Az ilyen típusú
ember felesleges erőlködésnek, amolyan úri huncutság-
nak tartja a politikát, mert számára egyértelmű, hogy
bizonyos emberek s csakis ők az igazság letéteménye-
sei.

En kérem, jó választópolgár vagyok, engem lehetett
befolyásolni. Becsületesen végigolvastam az összes szó-
rólapt, újságot és ellenújságot, s utána döntöttem el,
hogy kiknek a vállaira rakom az elkövetkező négy év-
re városunk irányításának keresztjét.

Egy valamit sajnállok azonban: a korábban kialakult
véleményemen a mostani kampány semmilyen mó-
don nem változtatott. Mondhatnám, a jelöltek közlen-
dőinek nem volt információértéke. Természetes, hogy
akik eddig hatalmon voltak, azt bizonygatták, hogy
jól vezették a várost, s az is természetes, hogy akik ha-
talomra akartak kerülni, megpróbálták ezt kétségbe
vonni. Ez azonban úgy történt, mint a modern drámák-
ban: mindenki mondta a magát, elbeszélte egymás fe-
je fölött, de a különböző véleményeknek esélye sem
volt az egymással való ütközésre, pedig e nélkül, mint
tudjuk, nincs konfliktus, s ebben az esetben informá-
ció sem.

Ebben, véleményem szerint hibás a helyi média is.
A kampány megmaradt a felszínen, közhelyek, üres
szólások puffogatásában, rágalmasban merült ki. A
kölcsonösen feladott labdákat későn vagy sehogy nem
csapták le, elbizonytalanodtunk, a rágalmasoktól el-
kedvetlenedtünk.

Örülhetünk viszont a szórólapos buszmenetrend-
nek és közérdekű telefonszámoknak, mert választás ide
vagy oda, azt senki nem tudhatja, hogy mikor akad sür-
gős teendője a környező városokban, vagy mikor lesz
szüksége a temetkezési vállalat és a lelkeség-szolgá-
latat telefonszámára. Ezek után mentünk és szavaz-
tunk azokra, akiket politikai szereplésüktől függetlenül
köztiszteltetben állónak, szakmailag és erkölcsileg fedd-
hetetlennek tartottunk. Ami persze nem baj, csak ezt
kampány nélkül is megtettük volna.

Most pedig örülünk annak, hogy négy évig ismét
csend lesz. Titkon reménykedünk azonban, hogy ke-
gyeinkért legközelebb színvonalas, tényekre alapuló,
a különböző véleményeket ütköztető, valódi kam-
pánnyal küzdenek majd az arra érdemesek.

Csató István: nem csatározni, dolgozni kell

PETNEHÁZI ATTILA

– Így utólag miként vélekedik
a választási kampányról, illetve
a szavazás eredményéről?

– A derecskei polgárok je-
lentős hányadának vélemé-
nyét ismerve úgy látom, hogy
a kampány egyes csoportok
részéről eldurvult, sokkal rá-
galmazóbb volt, mint 1990-
ben vagy 1994-ben. Erre nem
voltak „vevők” a választópol-
gárok, a szavazás eredménye
bebizonyította, hogy a választási
kiadvány nélkül valószínűleg
több szavazatot érték volna el.
A szavazás eredményével
összességében meg vagyok
elégedve. Úgy gondolom, hogy én
sem tudtam volna ennél sokkal jobb
testületet javasolni. Bizom abban,
hogy a testülettel jól együtt
tudok működni, a többség tá-
mogat, s a megosztás helyett az
együttműködésre fordítjuk az
energiánkat.

A család mögöttem állt

– Egy település első emberének
lenni biztos háttér nélkül nem
egyszerű dolog. Mit szolt a csalá-
dja, amikor hosszas töprengés
után úgy döntött, hogy ismét
megméretti magát ezen a poszton?

– Azt, hogy polgármester-
jelöltként megmérettem ma-
gam, természetesen négy év-
vel ezelőtt is és most is én
döntöttem el. Nem előzte meg
a döntést igazán hosszas töp-
rengés. Egyszerűen úgy érez-
tem, hogy fölösleges „idő-
nap” előtt ezt közzétenni.
Amikor eljött az ideje, termé-
szetesen bejelentettem indulá-
somat. Ebben a családom nem
szólt bele, támogatták elkép-
zeléseimet. Mondhatom,
hogy a jogtalan rágalmasok –
amit az utóbbi időben rám
zúdítottak – a családomat
még jobban aggasztották,
mint engem. Tudják és meg-
értik, hogy ez a tisztesség mi-
lyen kötöttséggel jár, mennyit
kell távol lenni a családtól,
mennyi mindenről le kell
mondani.

– A leköszónó önkormányzat
különszámában tette közzé az el-
múlt négy évben végzett munka
eredményeit. A most kezdődő cik-
lusban reményei szerint melyek
lesznek az önkormányzati mun-
ka fő csapásirányai?

– Törvényi kötelezettsé-
günknek megfelelően az el-
múlt négy évről készült rész-
letes beszámolót a képviselő-
testület a Derecskei Hírek kü-
lönlszámában közzétette. Ezt
nagyon sokan pozitívan érté-
kelték, hiszen számot adtunk az
elmúlt ciklusban végzett mun-
káról, eredményeinkről, gondol-
jainkról. Az alakuló ülés után
a képviselő-testület hoz-
zálat az újabb feladatok meg-
oldásához. Először a személyi
kérdésekben születik döntés,
majd a bizottságok megvá-
lasztása következik. A szemé-
lyi kérdésekben is változtatást
tervezek, hiszen a lakosság-
nak ilyen jellegű elvárása is
van. Minket a testületbe az
egész város lakossága választ-
ott, tehát mindnyájunknak
kötelessége, hogy a város ösz-
szes, a testület hatáskörébe
tartozó ügyével foglalkoz-
zunk, nem csak egy szűkebb
csoport érdekével. Minden
feladatot fontosnak kell tekin-
teni. A legfontosabb továbbra
is az intézményeink zavartalan
működésének biztosítása,
a fejlesztések megvalósítása,
a szociális gondok enyhítése,
a vállalkozások segítése a mun-
kahelyteremtés érdekében. A
fejlesztésen belül kiemelten
kezeljük a belviz- és a szenny-
vízelvezetést, valamint a jár-
da- és az útépitéseket. Szeret-
nénk szilárd burkolatúra
megépíteni a Szováti és Kabai
utat összekötő Nyugati utcát,
valamint a Derecske-Földes
összekötő utat. Nagy feladat
a régi városháza felújítása. Bi-
zom abban, hogy a Derecskei
Hírek különszámában meg-
jelent fizetett hirdetések szere-
plő célkitűzések többsége
még ebben a ciklusban meg-
valósul.



Csató István

lönlszámában közzétette. Ezt
nagyon sokan pozitívan érté-
kelték, hiszen számot adtunk az
elmúlt ciklusban végzett mun-
káról, eredményeinkről, gondol-
jainkról. Az alakuló ülés után
a képviselő-testület hoz-
zálat az újabb feladatok meg-
oldásához. Először a személyi
kérdésekben születik döntés,
majd a bizottságok megvá-
lasztása következik. A szemé-
lyi kérdésekben is változtatást
tervezek, hiszen a lakosság-
nak ilyen jellegű elvárása is
van. Minket a testületbe az
egész város lakossága választ-
ott, tehát mindnyájunknak
kötelessége, hogy a város ösz-
szes, a testület hatáskörébe
tartozó ügyével foglalkoz-
zunk, nem csak egy szűkebb
csoport érdekével. Minden
feladatot fontosnak kell tekin-
teni. A legfontosabb továbbra
is az intézményeink zavartalan
működésének biztosítása,
a fejlesztések megvalósítása,
a szociális gondok enyhítése,
a vállalkozások segítése a mun-
kahelyteremtés érdekében. A
fejlesztésen belül kiemelten
kezeljük a belviz- és a szenny-
vízelvezetést, valamint a jár-
da- és az útépitéseket. Szeret-
nénk szilárd burkolatúra
megépíteni a Szováti és Kabai
utat összekötő Nyugati utcát,
valamint a Derecske-Földes
összekötő utat. Nagy feladat
a régi városháza felújítása. Bi-
zom abban, hogy a Derecskei
Hírek különszámában meg-
jelent fizetett hirdetések szere-
plő célkitűzések többsége
még ebben a ciklusban meg-
valósul.

A választók akarták így

– Az elmúlt években többször
lehetett hallani azt a kritikát,
hogy a testület túlságosan is hu-
mán összetételű. Polgármester-

ként érzékelte-e olyan tendenciát,
hogy a sok orvos és pedagógus
képviselő nem kellő súllyal fog-
lalkozott mondjuk a vállalkozók
problémáival?

– Az elmúlt évek során ne-
kem is többen felvetették,
hogy miért van a testületben
öt orvos és három pedagó-
gus. Mi mást is válaszolhat-
tunk volna, mint azt, hogy
önök, a választópolgárok vá-
lasztották a képviselőket. Ha
így látták jónak és így sza-
vaztak, akkor azt tudomásul
kell vennünk. Egyébként az
a tapasztalatunk, hogy a köz-
ismert emberekben bíznak
a polgárok – s az orvos és pe-
dagógus is ilyen –, azokat ál-
talában megválasztják. Azt
viszont el kell mondani,
hogy a testületbe bekerült
képviselők közül öt orvos
vállalkozó, ezentúl még két
képviselő gazdasági társaság
dolgozója. Tehát a testület
felét közvetlenül érinti a vál-
lalkozási probléma, s többek
között ezért is foglalkoztak a
kérdéssel. Azt, hogy kellő
vagy nem kellő súllyal fog-
lalkozott a testület a vállal-
kozik problémáival, termé-
szetesen az egyes polgárok
másként látják. Másként lát-
ja az érintett és másként lát-
ja az a személy, aki nem érin-
tett a dologban. Úgy gondo-
lom, hogy a testület arányo-
san, nemcsak a vállalkozók
problémáival, hanem a vá-
ros lakosságának minden
gondjával igyekezett a leg-
jobb tudása szerint foglal-
kozni. Összességében nem
volt hátrány a testület „túl-
ságos” humán összetétele.
Ezt erősítette meg az idei vá-
lasztás is.

– Megismerve az új önkor-
mányzat összetételét, lát garan-
ciát arra, hogy a következő négy
évben is a pártpolitikai érdekeken
felülemelkedve, csak a város ér-
dekében tevékenykedik majd a
testület?

– Az új képviselő-testület-
be nyolc független, egy Fi-
desz, egy FKGP, egy MDF-
és két MSZP-tag képviselő ke-
rült be. Ezek a számok mutat-
ják, hogy az összes párt kép-
viselői együttesen is kiseb-
bségben vannak. Ebből eleve
következik, hogy a képviselő-
testület pártpolitikai érdeken
felülkerekedve tud majd a vá-
ros érdekében tevékenykedni.
Ezt a következtetést erősíti az
az emberi ismeret részéről,
hogy az öt párttag többsége
elsősorban a városért szeret-

ne tenni ugyanúgy, mint az
előző ciklusban.

– A jogalkotási munkában me-
lyek most a legfontosabb felada-
tok? Milyen új rendeletek, hatá-
rozatok várhatók?

Előttünk a költségvetés

– Legelső feladatunk az es-
kütétel után a szervezeti és
működési szabályzatunk mó-
dosítása. Rövidesen felül kell
vizsgálni a kötelező szemé-
tszállításról és a helyi adókról
szóló rendeleteinket. Ha a tes-
tület úgy ítéli meg, hogy a ren-
deleteink egyes szakaszait mó-
dosítani kell, akkor azokat ja-
nuár elsejétől lehet majd alkal-
mazni. Néhány esetben én sze-
retnék módosítást, kedvezmé-
nyeket bevezetni. El kell kez-
deni az 1999. évi költségvetési
rendeletünk koncepcióját, majd
annak tételei kidolgozását.

– Az állampolgár számára az
önkormányzatiságot a mindenna-
pokban a polgármesteri hivatal
testesíti meg. Oda tér be a prob-
lémájával és onnan remél segít-
séget. Mennyire elégedett a hiva-
tali munkával, a jegyzőasszonnyal
együttműködve terveznek-e vál-
toztatásokat az apparátusban?

– A polgármesteri hivatalt
nap mint nap nagyon sokan
keresik fel ügyeik intézésével.
Aki itt dolgozik, vagy közvet-
len résztvevője a munkának,
az tudja igazán követni, hogy
milyen sokrétű feladatot lát-
nak el. A születéstől a halálig
mindenféle ügyet intéznek.
Amikor felindult, zaklatott
emberekkel kell tárgyalni,
ügyeiket intézni – és higgad-
nak kell lenni –, ez a köztiszt-
viselői munka. A hivatal
munkájával összességében
meg vagyok elégedve, ami
nem jelenti azt, hogy nem le-
het itt még jobban dolgozni.
Ebben az évben a polgármes-
teri hivatal munkáját ellenő-
rizte a Hajdú-Bihar Megyei
Közigazgatási Hivatal, amely
az ellenőrzésbe minden érin-
tett hatóságot bevont. Az el-
lenőrzés az itt folyó munkát
jó színvonalúnak minősítette.
Az apparátusban lényeges
változtatást most nem terve-
zünk. Az elmúlt évek során a
jogszabályokban javasolt lét-
számléépítést végrehajtottuk.
Ugyanakkor törvény született
a gyámhivatal és az építési
hatóság felállításáról, melyek
városunk gyámügyi és építé-
si hatósági munkája mellett
nyolc település ilyen irányú
ügyeit is ellátják.

Az új hotelépület ajtaját a szociális miniszter nyitotta ki

SZALONTAI SÁNDORNÉ

Harrach Péter szociális és
családügyi miniszter október
21-én átadta a Dermák Kht
új, negyven férőhelyes hotel-
épületét.

Az építkezés tíz hónappal
előtt kezdődött, költsége 93
millió forint volt. Ennek 80
százalékát a Népülési Minisz-

térium, 20 százalékát pedig a
megyei önkormányzat fedez-
te. Négyágyas, otthonos szobá-
k várják azt a negyven új
lakót – többségükben férfiakat
–, akik a megye területéről ér-
keznek és november 1-jétől
költözhetnek be új otthonuk-
ba. Ők mindnyájan enyhe és
középsúlyos, értelmükben
akadályozott emberek. A be-
ruházás kivitelezője a Pusztai

Mihály által vezetett ÉGBÉ
Kft., Debrecen volt, melynek
szakemberei munkájuk során
a szakmai igényekre is maxi-
málisan tekintettel voltak.
Hogy az átadás napjára min-
den ragyogott, az az otthon
munkatársainak lelkes, odaa-
dó munkájának köszönhető.
Harrach Péter miniszter
örömet fejezte ki, hogy része-
se lehet egy ilyen európai

szintű, már a XXI. századot
idéző intézmény átadásának.
A miniszter kiemelte a csalá-
dias légkör fontosságát, ami
eddig is jellemezte az intéze-
tet. Megnyitó beszédét a meg-
hívón is szereplő Paracelsus-
idézzel zárta: „A szeretet a
legjobb gyógyszer”.
Csató István polgármester
elmondta, hogy a város és a
kht kapcsolata egyre szoro-

sabb, a szociális szolgáltatások
színvonalának emelkedésében
és az új munkahelyek terem-
tésében jelentős szerep jut a
kht-nak. Elismerően szól ar-
ról, hogy az épület megjelené-
sében is reprezentatív, és egy
lépéssel közelebb jutunk ah-
hoz, hogy igazi várossá le-
gyen Derecske.
Gellén Imre, az intézet
igazgatója elmondta, hogy a

szóbeszéddel ellentétben nem
emelt szintű, hanem hagyomá-
nyos ellátást nyújt az inté-
zet. Az oda beköltözőknek
nem kell egyszeri hozzájárulást
fizetniük, de a havi ellátá-
sért (a szociális törvényben
meghatározott módon) jöve-
delmüktől függően kell ellátá-
si díjat fizetniük. Ez az összeg
azonban nem haladhatja meg
jövedelmük 80 százalékát.

VÁROSHÁZI HÍREK

TISZTA KÖRNYEZETÉRT. A városszépítés csak a lakosság széles körű összefogásával valósulhat meg. Ennek több évtizedes hagyománya van Derecskén. A lakossági javaslatok alapján az önkormányzat értékelte a „Tiszta környezetért” mozgalmat és ez évben az alábbi ingatlan tulajdonosok nyerték el a kitüntető címet, akiknek ingatlanán márványtábla jelzi a példás, szép környezetet: **Id. Borbély Sándor**, Rákóczi út végében lévő tanyaépület; **Nagy Gábor**, Szováti út 77.; **Zákány Imre**, Szegfű u. 17.; **Marton Sándor**, Lehel u. 7.; **Dr. Radó Imre**, Rákóczi út 1.

KITÜNTETÉS. Az október 22-én megtartott városi ünnepségen adták át a „Derecske városért” kitüntetéseket. Több évtizedes közéleti és városfejlesztési munkájáért **Dr. Garai Bertalan** részesült az elismerésben, valamint a nyugdíjasklub százharminc fős kollektívája – harmincéves folyamatos működésükért és példás közösségi munkáért – kapta meg a „Derecske városért” kitüntetést.

KÖZBIZTONSÁG JAVÍTÁSA. Az utóbbi hónapokban jelentősen javult Derecskén a közbiztonság, csökkent a betörések száma. Azonban várható, hogy a téli időszakban jelentősen növekszik a betörések, lopások száma, ezért célszerű – lakossági kezdeményezés alapján – ismét erősíteni az utcaszolgálatok bűnmegelőzési járőrözését. Szerencsés lenne, ha a város minden utcájában működne az utcaszolgálatok.

FÜTÉSKORSZERŰSÍTÉS. A területfejlesztési tanácshoz beadott pályázatok alapján a város 4 millió 146 ezer forintot nyert el intézményfűtés-korszerűsítésre. A pályázati összegből a Bocskai István Általános és Zeneiskola Szováti úti épületét, valamint a polgármesteri hivatal széntüzelésű rendszerét még idén átalakítják gázfűtésre. Az elnyert támogatás a két beruházás mintegy 70 százalékaig nyújt fedezetet.

ALAKULÓ ÜLÉS. Az újonnan választott képviselő-testület október 29-én tartotta alakuló ülését. Ekkor adták át a polgármester és a képviselők megbízólevelét, és ekkor tették le a hivatalos esküt. Az ülésen megválasztották az alpolgármestert (aki **Porkoláb Imre** lett), valamint a szakmai bizottságok tagjait.

Baba-mama klub: séta az állatkertben



NAGYNÉ BÉKESI RITA

A nyár elején jött az ötlet egy közös kirándulásról a debreceni állatkertbe. Az időjárás viszontagságai és egyéb okok miatt csak szeptember közepén tudtuk tervünket megvalósítani. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a Dermák Kht.-nak, hogy biztosította számunkra a kisbuszt és sofőrjét, akivel fél háromra érkezünk Debrecenbe. A szép, napsütéses időben nagyot sétáltunk a kertben. Megnéztük az összes állatot, sikerült azt is látnunk, hogy a gondozók hogyan etetik az oroszlánt, aki már türelmetlenül, éhesen, fel-alá járkált a ketrecében.

Az idősebb gyerekek az ismertebb háziállatokat meg is nevezték, a kicsik pedig érdeklődve kapkodták fejüket egyik látnivalóról a másikra. A legtöbb időt talán a majom, a strucc, az oroszlán és a víziló ketrece előtt töltöttük. A nagyobbak körében sikert aratott az akkumulátoros kisautó és a motorok kipróbálása is. Nagy volt a sírás-rívás, amikor ott kellett hagynunk azokat. Majd a zoo játszótérén költöttük el az uzsonnákat. Rövid játék után 18 órára értünk haza, kellemesen elfáradva.

Bemutatjuk az új képviselő-testület tagjait

Dr. Bakó István

Tisztelettel megköszönöm a derecskei polgároknak, hogy harmadszor is méltónak tartottak arra, hogy képviselőjük legyek. Ötvenöt éves vagyok, Budapest szünetem református értelmiségi családban. Az Állatorvos-tudományi Egyetemen 1967 őszén végeztem, 1969 tavaszán kerültem Derecskére, első és – remélem – utolsó munkahelyemre mint körzeti állatorvos. 1991-től pedig kerületi főállatorvosként dolgozom.

1970-ben vettem feleségül a konyári református családból származó Tógyi Emmát, aki a megyei gyermek- és ifjúságvédő intézet dolgozója. Két gyermekem közül István fiam középiskolai tanár Debrecenben, Katalin lányom pedig a Kossuth-egyetem negyedéves bölcsész- és Miskolci Egyetem elsőéves jogászhallgatója.

Egész életemben büszke leszek arra, hogy az első szabad választásokon önkormányzati képviselőnek, a képviselő-testület pedig alpolgármesternek választott, és az 1994-es és 1998-as választásokon is megismerték bizalmukkal Derecske város polgárai.

Képviselői munkám során három cél szerint tevékenykedtem:

1. A képviselő-testület döntéseire és terveire kérje ki és vegye figyelembe választói véleményét és érdekeit. A



polgármesteri hivatal ügyfeleit partnerként kezelje és egyenrangú félként intézze ügyeit, tájékoztassa és segítse őket. Az elmúlt nyolc év során sem az önkormányzat, sem a hivatal munkájában felügyeleti szerveink nem találak törvénytételt vagy kijavíthatatlan hiányosságot.

2. Derecske lakosainak testi és szellemi fejlődését, városunk infrastruktúrájának fejlesztését elősegíteni, intézményeinket legalább azonos szinten működtetni. Az egyházakkal és civil szervezetekkel továbbra is harmonikusan együtt dolgozni. Az eredményeink mellett sajnos nem sikerült jelentősen bővíteni a szennyvízhálózatot, a földes út sem épült meg, és még jóval több szilárd burkolatú utat kell építenünk. A belvízelvezetést is csak elkezdtük megoldani.

3. Derecske mint kistérségi központ fejlesztése. Személyes sikeremnek könyvelem el, hogy a régebben megszűnt derecskei járás helyett 1991 óta derecskei állam-egészségügyi kerület működik, városunkon kívül kilenc környező település tartozik irányításom alá. Sajnos, nem sikerült Derecskén tartani a munkügyi kirendeltséget.

Baranya Károly

Matematika, fizika, technika, számítástechnika szakos középiskolai tanár vagyok. 1977. szeptember 1-je óta, huszonegy éven át tanítottam a derecskei gimnáziumban. Jelenlegi munkahelyem a debreceni Bethlen Gábor Szakközépiskola. Feleségem szintén középiskolai tanár, az I. Rákóczi György Gimnáziumban és Szakközépiskolában tanít. Edit lányom a helyi gimnázium 11. osztályos tanulója, Dénes fiam a KLTE-n második éves közgazdász hallgató.

Nagy öröm számomra, hogy a derecskei választók bizalmából a harmadik ciklusban is a városi képviselő-testület tagja lehetek. Az el-



múlt időszokban elsősorban az oktatás, a művelődés, a kultúra területén tevékenykedtem. Büszke vagyok rá, hogy egyik elindítója lehettem a Derecskei Híreknek, mely szerkesztőségnek azóta is tagja vagyok.

A következő négy év legfontosabb feladata az intézmények, a település működőképességének megtartása mellett Derecske városias jellegének további erősítése lesz.

Börcsök Klára

Tapasztalatból tudom, hogy nem könnyű feladatok megoldása vár rám és képviselőtársaimra. Valamennyi képviselőtársammal együtt munkahelyi feladatok mellett vállaltuk el tevékenységünket.

Az elmúlt négy évhez hasonlóan bizonyára legfontosabb feladat a város működtetése, a kormány által visszajuttatott pénzeszközök felhasználása minél fontosabb feladatok megoldására.

Továbbra is meghatározó a pályázatok kiírása, elkészítése, melyekkel intézményeink korszerűsítését, bővítését, újraindítását érhetjük el.

Az utóbbi évek egyre inkább bizonyították szűkebb és tágabb régióink elmaradását az ország távolabbi régióihoz és elsősorban a dunántúli körzethez.

A májusi országgyűlési választások eredményeként három országgyűlési képviselőt is magunkénak mondhatunk.

Fontos feladatnak tartom, hogy Derecske város csodálatos adottságait felhasználva újból visszanyerjük munk-



kahelytelemről lehatóságunkat. Országgyűlési képviselőink által juttathatnak el problémáink a kormányhoz. Az önkormányzatnak, sajnos, a mezőgazdaságot érintő anyagi lehetősége nincs. Mégis – tudva az egyre nehezebbé és már lehetetlenné váló gazdálkodási körülményeket – lehetőséget kell találni az igen sokakat érintő probléma megoldására. Az önkormányzatnak lehetőséget kell biztosítani, hogy a mezőgazdaságban jelentkező nehézségek képviselőinkhez jussanak el, különös tekintettel Derecske természetadta lehetőségeinek feltárára.

A dűlőutak évtizedek óta megoldatlan helyzete, a szervesetlen termelés, értékesítés problémája. Úgy érzem, az, hogy újból képviselője lehetek Derecske lakosainak az önkormányzatban, nagy megtiszteltetés, de még nagyobb feladat az elvárásoknak eleget tenni.

Dr. Berényi Dénes

Orvosi diplomát 1981-ben szereztem a DOTE-n. A kisvárdai kórház baleseti sebészeti részlegén helyezkedtem el. A sok röntgennel végzett műtéttől a harmadik évre enyhe fokú sugárkárosodást szenvedtem, nem volt tanácsos a műtőbe visszamenni. 1984-ben édesapám körzetét vettem át. Az állás elvállalásához feltételként szabtam, hogy a rendelőmben legyen EKG és a kisebb műtétekhez felszerelés.

Derecske és Tépe teljes mértékben leterhelt. Az 1990-től 1994-ig tartó időszakban Tépe levált, szabadidőmet az MDF egészségpolitikai tanácsának külső munkatársaként hasznosítottam. Részt vehettem az alapellátást ma is szabályozó kormányrendelet megalkotásában. Ezzel párhuzamosan épült a mentőállomás, külföldről beszereztük a laboratórium felszerelését. 1992-ben általános orvosi szakvizsgát tettem. A fizioterápia beindítása az idős és mozgásszervi betegek ellátásában óriási előrelépést jelentett.

1992 végére előkészítettük a funkcionális privatizációt. 1993. január 1-jétől a derecskei orvosok vállalkozásban dolgoznak. A cél, hogy a verseny kikényszerítse a minőségi fejlesztést. A gyermekorvosi rendelő, a védőnői szolgálat új épületbe költözött. 1993-ban ultrahang-járatossági vizsgát tettem. Vállalkozó fejlesztésbe kezdtem: UH, TENS, ABPM, CARDI-TENS. A számítógép kapacitását három ízben kellett megemlíteni, lecseréltem a bűtorzatot is.

1994-98 között már nem egészségügyi tanácsnok voltam, hanem bizottsági elnök. Ezen időszakban került sor



az ügyeleti díjazás „rendezésére”, éjszakai és hétvégi órábéré a beosztott dolgozóknak egészen nettó 56 forint lett! Vásárlási szándékot jelentettem be (nagy nyilvánosság előtt) a Bocskai úti óvodára, bentlakásos óregek házat szerettem volna alapítani. Az épületet a testület nem adta el. (Jelenleg is üresen áll.)

A tb-finanszírozás megszüntetése után a laboratórium tovább működik, azonban a fizioterápiát bezárták. Egészségügyi bizottsági tisztemről ezek után lemondtam. Tarr Lászlóné és Békési Tiborné szakpolónak megvan a képesítésük arra, hogy körzetben belül fizioterápiát végezzenek. Ez irányú kérelmünket beadtuk a polgármesteri hivatalba, de az esélyegyenlőségre való hivatkozással elutasították. Így a gépeket senki sem használja, porosodnak.

1998... Eskütel előtti „kötetlen beszélgetés” előterjesztett feladatmegosztási tervben az egészségügyi és a szociálpolitika összevonási szándéka érzékelhető. Mint támogatásokra javaslatot tevő orvos nem dönthetek a bizottságban, összeférhetetlenség áll fenn, ezért abban nem vehetek részt. Egyébként a bizottság elnöke tette javaslat: a rádiós Börcsök Klára, én a tagok sorában sem voltam feltüntetve.

Feleségem gyermekgyógyász-újszülöttgyógyász főorvos a berettyóújfalui kórházban. Mindkét gyermekem orvosi pályára készül.

„Bizunk Istent és tartuk szárazon a puskaort.”

Börcsök Klára

Derecskén születtem 1958-ban, szüleim is helybeliek. Édesanyám a kereskedelem-ben dolgozott, egyedül nevelt engem és nővéremet. Általános iskolai tanulmányaimat a Bocskai István Általános Iskolában végeztem. Jelentős helyet foglal el szívemben ez az intézmény, neves és kiváló pedagógusok alapozták meg műveltségünket.

Később Berettyóújfaluba, az Óvónőképző Szakközépiskolába jártam. Hajdúböszörményben szereztem meg a szakmához diplomámat és tizenhárom évig dolgoztam óvónőként, amely nagyon szép emlékeket hagyott bennem. Ezen kívül toleranciára és ösztönzésre nevelt engem is, hiszen ezen a pályán ezek elengedhetetlen személyiséjegyek. Vannak, akik azt mondják, hogy 8-12 évesen kint pályát kellene mindenkinek módosítani. Ez nekem majdnem sikerült is, hiszen 1993 januárjában családsegítő lettem a Jóléti Szolgálat Alapítványánál, ahol most a családsegítés és gyermekjóléti szolgáltatások szakmai vezetője vagyok.

Mivel az emberekkel, családokkal való foglalkozás célirányos szakmai tudás nélkül kevésbé hatékony, a Koskúh Lajos Tudományegye-



tem szociális munkás szakára iratkoztam be és 1997-ben vehettem át a diplomámat. Mivel alapvetően, hogy a család a legfontosabb az egyén életében, külön, egy hároméves kurzuson a családterápia területébe volt alkalmam betekinteni. Remélem, hogy nem hiábavaló a Rádió Derecskében végzett munkáim sem. 1996 márciusa óta szerda délelőtti magazinszerkesztője vagyok. Tevékenységem során igyekszem olyan információkhoz juttatni a hallgatókat, amelyek a helyi eseményeket érintik. Ezt a sokrétű munkát természetesen csak azért végezhetem ilyen intenzitással, mert kiegyensúlyozott, boldog családban élek. Három gyermekem van, tizenhét, tizenkét, három és fél évesek, az ő nevelésükre gondoskodunk életem párjával, Faragó Istvánnal, akinek támogatása nélkül nem tudnék ennyit vállalni és teljesíteni sem. Mindkettőnk szülő és testvérei segítségükre vannak a napi családi teendők ellátásában, amit nem lehet elégszer megköszönni.



, hogy
tem a
mely
óta is



sz. Az
ujnos, a
érintő
nincs.

yre ne-
etlenné
rűlmé-
kell ta-
érintő
ira. Az
hetősé-
hogy a
lentke-
előink-
nős te-
termé-
nek fel-

dek óta
ete, a
is, érte-
Úgy ér-
képvi-
ke lako-
ányzat-
eltetés,
adat az
tenni.



család a
én életé-
roméves
ápia rej-
nam be-
n, hogy
ádó De-
nunkám
a óta a
magazin-
yok. E
órán is
informá-
llgatókat
nényeket
tű mun-
sak azét-
ntenzitá-
úlyozott
ilek. Ha-
in, tizen-
m és fe-
elésükre
em párij-
al, akine-
nem tud-
és teljes-
ink szüle-
ségünk-
ádi teer-
it nem le-
szónni.

Csík István

Huszonhárom éve élek Derecskén családommal. Nyolcadik éve igazgatója vagyok az időközben zeneiskolával bővült Bocskai-iskolának. Az előző ciklusban önkormányzati képviselőként is volt lehetőségem a városi közszolgáltatásra. Pártsemlegesként híve vagyok minden olyan egyéni, csoportos vagy pártszínekben megjelenő törekvésnek, amely városunk előrehaladását, az itt élők boldogulását, az igazság érvényesülését, az egészséges, szép környezet, a biztonságos élettér megteremtését biztosítja.

Hiszem – és ebben a jelenlegi választás alkalmával is megerősített a szavazópolgárok többsége –, hogy politikai töltésű csatározásokkal, mások megalapozatlan lejáratásával ma már inkább csak lehet veszíteni, mint jó szándékú társakra lelni.

Megtiszteltetés számomra, hogy egyik választási szerveződéshöz sem tartozó jelöltként oly sokan fogadtak szavazataikkal a bizalmukba. Tisztában vagyok azzal, hogy mindenki bizalmának nem lehet egyformán megfelelni. Tapasztalataim igazolják, hogy a jobbító szán-

déknál, a tenniakár-
sánál sokszor
nagyobb úr
a „nincs”
vagy a „kevés”.



A képviselő-testület bármilyen lelkes, áldozatkész szolgálattevője lesz a településnek, ha nem érzi maga mögött döntéseinek a választók együttműködési készségét, megértő támogatását, nem tölti be maradéktalanul szerepét. Akkor sem dolgozhat közmegegyezésre, ha a város szűkös anyagi lehetőségeit nem igyekszik még intenzívebben külső pályázati, lobbizási lehetőségek keresésével, kihasználásával kiegészíteni.

Ez a választási ciklus különös felelősséget jelent számomra, hiszen a következő évezredbe vezet át. Ezért sem lehet mindegy, hogy városunk milyen státuszt, pozíciókat tud megszerezni vonzókörzetében 2000-ig, milyen területeken tudunk elegető alapot teremteni az új századelő követelményeinek érvényesüléséhez. A testület programjában kellő átgondoltsággal kell ezekre is választ adnunk.

Porkoláb Imre

Derecskén születtem 1941-ben. Az általános iskolai tanulmányaimat itt végeztem. 1960-ig – a mezőgazdaság átszervezéséig – a szüleim gazdaságában dolgoztam. Kétéves katonai szolgálat után mezőgazdasági, majd villamosipari technikumot végeztem levelező, illetve esti tagozaton.

1969-től dolgoztam a volt Titás vállalat derecskei kirendeltségén, előbb művezetőként, 1975-től mint kirendeltségvezető. A Titás Rt.-n belüli átszervezés után Derecskén a kirendeltség megszűnt, így ez év június 1-jén a berettyóújfalui üzemezetőségem dolgozom. Párttagként eddig sem voltam, jelenleg sem vagyok.

1972-ben kötöttem házasságot. Feleségem szentpéterségi születésű, tanító a József Attila Általános Iskolában. Egy fiú- és két leánygyermekünk van. Tagja voltam az előző képviselő-testületnek.

Megtisztelő feladat egy ilyen város képviselő-testületében dolgozni, de egyre nagyobb és nehezebb feladatokkal kell megküzdeni. A költségvetési hiány évről évre nőtt, emiatt az önkormányzat mozgásterét is becsúszkált.

Kedvezőbb kormánydöntések szükségesek, hogy az önkormányzati feladatokat maradéktalanul teljesíteni le-

hessen. Vannak feladatok, melyek nem v a g y csak részben tartoznak önkormányzati hatáskörbe, de ezek megoldásában is közre kell működnie, például: munkahelyteremtés, lakásépítési program, közbiztonság helye-



Önkormányzati hatáskörben legfontosabb feladat az intézmények zavartalan működtetése. E nem kis feladat mellett hozzá kell fogni a város évtizedes gondjainak felszámolásához, például középületek felújítása, a csapadékvíz-elvezető rendszer kiépítése, a szennyvízhálózat bővítése, a köztisztasági helyzet javítása.

A képviselő-testület nagy kihívása, hogy a város minden gondjára megoldást találjon. Egységes összefogásra van szükség, a lakosság minden rétegét kell nyerni a közös célok érdekében, mert a legjobb összetételű testület sem tud minden egyedül megoldani.

Kegyes ajándéka a sorsnak, hogy az ezredforduló történelmi időszakában tagja lehetek a város képviselő-testületének. Ezúton is köszönetet mondok a bizalomért.

Kiss János

Derecskén születtem 1962. november 8-án. Szüleim polgári családból származnak. Édesapám – aki 1997 decemberében elhunyt – több évtizeden át kőművesként dolgozott, édesanyám varrónő volt, jelenleg nyugdíjas. Négyfős családban nevelkedtem Tibor nevű öcsémmel együtt. Az általános iskolát Derecskén, a Bocskai István Általános Iskolában végeztem.

A nyolcadik osztály után a Péchy Mihály Építőipari Szakközépiskolába nyertem felvételt Debrecenbe, ahol négy év után magasépítő-ipari szakképesítést szereztem. Két év után a technikus minősítőt is elvégeztem. Az első munkahelyem a derecskei költségvetési üzem volt, ahol mint műszaki előkészítő dolgoztam a bevonulásomig. 1984 májusában nősültem, feleségem Turányi Magdolna, aki mint asszisztens dolgozik Debrecenben, a városi fűl-orr-gégén.

Házasságomból két gyermekem született. Életem leg-

nagyobb tragédiája, hogy Andrea leányomat 1997 szeptemberében súlyos betegség k ö v e t-
keztében elvesztettük. Attila fiam jelenleg harmadik osztályos a József Attila Általános Iskolában. A második munkahelyem és egyben a jelenlegi is az OTP és Kereskedelmi Bank Rt. derecskei fiókja. Itt több mint tizenkét éve dolgozom mint hitelcsoport-vezető.



A képviselői feladat életem újabb nagy kihívása, és hiszem, hogy a képviselő-testületi tagokkal egyetértésben legjobb tudásommal a lakosság és Derecske város javát tudom szolgálni.

Ezúton is tisztelettel megköszönöm mindazok támogatását, akik elősegítették képviselővé választásomat. Munkám során azon leszek, hogy a bizalmukat meg szolgáljam.

Porkoláb Gyula

Amikor ezt a bemutatkozást írom, már könnyű helyzetben vagyok, mert az Önök bizalmából újra a képviselő-testület tagja lehetek.

A második ciklus elkezdésekor felteszem magamnak is a kérdést, hogy a tisztelt választó a már utánam lévő négy év munkájáért vagy a reánk váró következő négy évben végzendő munkáért szavazott-e bizalmat. Úgy érzem, hogy mind a kettőért. Ennek tudatában látok neki a munkához.

Újból itt az 1999. évi költségvetés előkészítése, amely a legnagyobb feladat elé állítja a testületet. A teljesség igénye nélkül szeretném felsorolni, hogy az önkormányzat költségvetése hányféle feladat megoldására különíti el a pénzeszközét: oktatási, kulturális, népjóléti, sport, kommunális, fejlesztési, egészségügyi és hivatali működtetésre. Ugyanakkor egy tartalékalapot is létre kell hoznia az előre nem látható kiadások anyagi fedezetére.

Úgy érzem, a település lakosaival még szorosabb együttműködésre van szükség.

ség. Töb-
bet kell
törődni
az önhí-
bájukon
k í v ü l
h á t r á -
n y o s
helyzet-
be került
c s a l á -
dokkal; a nagy létszámú me-
zőgazdaságból élő családoka-
kat helyzetbe hozni közpon-
ti alapokból; keresni a kap-
csolatokat, hogy a bihari térség is fel tudjon zárkózni a dunántúli megyék ipari és mezőgazdasági fejlettségi fokára; továbbfejleszteni a közúthálózatunkat, kiemel-
ten kezelni a település környezetvédelmét, tisztaságát, vagyion- és személyvédel-
mét.



A felnövekvő fiatalság részére helyben kell megteremteni a lehetőséget a tanuláshoz, szórakozáshoz, sporthoz és megélhetéshez. Ezáltal megszűnne a fiatalság elvándorlása és a lélekszám csökkenése. Számítalan feladat megoldása, úgy érzem, csak akkor lehetséges, ha a központi támogatások mértéke jelentősen emelkedni fog.

Szöllősi Imre

1949. október 29-én születtem Tépén. Iskoláim: általános: Tépe, gimnázium: Derecske, főiskola: tanárképző főiskola, Nyíregyháza (matematika-kémia szak). Munkahelyeim: általános iskola, Esztár 1976-ig. 1976-tól a derecskei József Attila Általános Iskola. Nős vagyok. Feleségem, Tóth Vilma tanár. Két gyermekünk van, Imre és Szilvia. Ők egyetemisták.

Derecskét a gimnáziumi éveim alatt szerettem meg. Még Esztárban dolgoztunk, de szüleim segítségével itt építkeztünk a Nefelejcs utcában. Amint mindkettőnknek lett munkahelye, át is költöztünk.

Több mint húsz évig minden József Attila-iskolába járó gyereknek én tanítottam a kémiát. Amióta igazgató vagyok, már nem tehetem ezt meg, hiszen így kevesebb a kötelezően megtartott tanítási óráim száma. (Nem a munkaidőm.) Nyolc évig voltam úttörőcsapat-vezető. Ekkor a nyári táborokat, a vetélkedőket és a szabad-

idő hasz-
nos el-
töltését
szervez-
t e m .
Négy évig
k é m i a -
szakta-
nácsadó
is volt-
tam. A
fél megye területén szervez-
tem a továbbképzéseket és
segítettem a munkát.



1991-től 1996-ig igazgatóhelyettesként dolgoztam. 1996 augusztusától vagyok a József Attila-iskola igazgatója. Munkatársaimtól igényes munkát várok el az oktatás és a nevelés terén egyaránt. Ehhez a feltételeket igyekszem maximálisan megteremteni.

Munkám során nagyon sok család életébe bepillantást nyertem. Megismertem a derecskei emberek gondját, problémáit. Az utóbbi három évben sűrűn ott vagyok az önkormányzat ülésein az iskola képviselőjeként.

A jövőben az egész város érdekében kívánok dolgozni a testületben. Köszönöm mindenkinek a bizalmat.

Krisztik József

Megköszönöm a támogatást ahhoz, hogy a további években is szolgáljam a várost és annak lakosait. Krisztik József, hatvanhárom éves, nyugdíjas építész üzem-mérnök vagyok. Feleségem, Ferencz Márta, gyógyszer-tári asszisztens, nyugdíjas. Gyermekeink: Márta, József, Ágnes, és öt unokánk van. Derecskén élek negyven éve, itt gyökereztem meg, kötődésem a városhoz sokirányú. Szeretünk itt élni és dolgozni.

En az önkormányzati munkát nem egyszerűsítettem le csak a tizenhárom képviselő és a polgármester személyére vagy a polgármesteri hivatal működésére, annál sokkal szélesebb társadalmi összefogás szükséges a sikerhez. Azt szeretném, ha a képviselők közös akarattal, cselekedettel, a város érdekét szem előtt tartva segítenék Derecske fejlődését. Az önkormányzatnak az a kötelessége, hogy kedvező életetért alakítsa ki, hogy az itt élő emberek otthonra találjanak, jól érezzék magukat és biztosítani tudják családjuk megélhetését. Az önkormányzat munkája nagyon összetett, működtetni kell a várost. Ha megfelelő életetért alakítunk ki, kedvező feltételeket teremtünk, akkor az itt élő lakosság és a vállalko-

zók fej-
lesztik a
várost,
munkale-
hetőséget
biztosítá-
nak, és
talán külső
vállalko-
zók is be-
tele-
pednek. Gazdasági téren
több pénzre nem lehet számí-
tani, ami van, azzal kell okos-
an gazdálkodni. Folytatni
kell a belvízelvezetést, ki-
építeni a város teljes területén
a szennyvízhálózatot és
a szennyvíztisztító telepet.
Bővíteni kell a szilárd burkolatú
úthálózatot, a járdaépítést.
Segíteni a fiatalok első lakáshoz
jutását, kezelni a lakosság
szociális gondjait. Elfogadható
szinten működtetni az intézményeket.
A közbiztonság, a lakosság
biztonságérzetének javítása
kiemelt feladat kell, hogy legyen.



Legfontosabb feladatnak tartom, hogy a Bihari Vállalkozási Övezet adta lehetőségeket kihasználva Derecskén az ipar és a mezőgazdaság területén is intenzív fejlesztés induljon el.

A jövő feladatainak megvalósításában szeretnék közreműködni, ehhez kérem valamennyi derecskei lakos segítségét, önzetlen tenni-akaratát.

Solymosi Pál

Tépén születtem 1945-ben, az általános iskolát Tépén, az építőipari technikumot Debrecenben végeztem. A technikum elvégzése után két évig a kunhegyesi TÖVÁLL műszaki vezetőjeként dolgoztam.

1965-ben az alakuló derecskei TÖVÁLL műszaki vezetőjének kértek fel, ebben a beosztásban annak átszervezéséig, 1969-ig dolgoztam, közben két év sorkatonai szolgálatot töltöttem. 1969-től húsz éven keresztül a Petőfi Termelőszövetkezetben építésvezetői beosztást láttam el, három évig a helyi építőipari szövetkezetben építésvezetőként dolgoztam. Jelenleg a helyi önkormányzat szerződéses alkalmazottja vagyok.

Feleségemmel harmincegy éves házasság vagyunk, három fiunkkal, menyünkkel és két hónapos unokánkkal élünk együtt.

1965 óta folya-
matosan
végzek
társadalmi
munkát
Derecske
kommunális
feladatai-
ban, és – úgy érzem – még
sokat tudok segíteni erőmtől,
egészségemtől, lehetőségeimtől
és tudásomtól függően.



Tudom, hogy munkám során nem tudtam mindenki igénye szerint dolgozni és hibákat is követtem el, de azért úgy érzem, a munkámnak eredménye is volt.

Kisebbségi megfigyelésekkel húsz éven keresztül a kommunális bizottság tagja voltam, és a testületben és a bizottságban szeretnék továbbra is eredményesen városunk érdekében dolgozni.

Köszönöm Derecske választópolgárainak bizalmát.

Vezendi Imre

Negyvenhárom éves, nős, egy fióskolás és egy középiskolás gyermek édesapja vagyok. Derecskén születtem és azóta is itt élek. Az előző ciklus önkormányzati képviselőjeként szereztem tapasztalatokat és szép és felelősségteljes munkában.

Az önkormányzati törvényekben megfogalmazott kötelező feladatok minél magasabb szintű ellátása mellett az alábbiakat tartom fontosnak az elkövetkezendő időszakban: a vállalkozók érezhető támogatását, hogy új munkahelyeket tudjanak teremteni.

A beruházások terén a legsürgetőbb feladat a csapadékvíz elvezetésének megoldása, a szennyvízhálózat bővítése. Minden intézményünk gázfűtésre való átállítását meg kell valósítani. A ciklusban el kell érni, hogy minden utcában legyen szilárd burkolatú út.

A megoldandó feladatok között továbbra is igen fon-

tos a közrend,
közbiztonság
javítása. E téren
jobban kell
munkát
társadalmi
biztonság
javítása.



Mindenkivel együtt akarok dolgozni, akinek fontos a település ésszerű működtetése, fejlesztése. Megyei önkormányzati képviselőként a lehetőségekhez mérten mindig szem előtt tartom szülővárosom érdekeit.

Köszönöm a bizalmat

Megköszönöm mindazon Tisztelt Választópolgár szavazatát, aki az önkormányzati választások alkalmával bizalmáról biztosított. Kérem, közérdekű felvetéseivel segítse képviselői munkámat is.

Csík István

APRÓHIRDETÉS

NŐI FODRÁSZAT nyílt a Bajcsy-Zs. u. 24. szám alatt. Szeretettel várom minden régi és új vendégemet. László Varga Edit. Telefon: 423-015.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Születtek

09. 12.: Kiss Petra (Kiss Imre-Marczin Andrea).
 09. 13.: Nagy Gergő (Nagy Lajos-Dóró Rozália).
 09. 13.: Varga Andrea (Varga Lajos-Fórián Erzsébet).
 09. 14.: Mászai Mihály (Mászai Mihály-Porcsin Irén).
 09. 17.: Horváth Zoltán Dániel (Horváth Zoltán-Tóth Krisztina).
 09. 18.: Babits László György (Babits László-Bodnár Melinda).
 09. 18.: Varga Alexandra (Varga Kálmán-Lázók Ágnes).
 09. 26.: Katona Viktor (Katona Mihály-Kanál Anikó).
 09. 27.: Iklódi Erik (Iklódi Tamás-Nyéki Nóra).
 09. 30.: Nagy Gergő (Nagy József-Kondor Éva).

Házasságot kötöttek

10. 01.: Varró Katalin-Tamási Lajos.
 10. 10.: Krafcsik Róza-Sáreczki Lajos.
 10. 10.: Farkas Mariann-Sipos Tamás.
 10. 24.: Bujdosó Csilla-Harangi Barnabás Csaba.

Elhunytak

10. 02.: Békési Imréné (86 éves; Derecske, Mester u. 15.).
 10. 03.: Kovács Lajosné (66; Derecske, Mórincz Zs. u. 17.).
 10. 04.: Kulcsár Lajosné (89; Derecske, Nap u. 23.).
 10. 05.: Tóth Gábor (53; Derecske, Nyúl u. 21.).
 10. 10.: Szakállas Gyula (40; Derecske, Arany J. u. 15.).
 10. 12.: Saáry Imre (88; Derecske, Csokonai u. 3.).
 10. 17.: Kovács Lászlóné (45; Derecske, Erkel F. u. 1.).
 10. 22.: Arany József (41; Derecske, Akácsa u. 22.).
 10. 23.: Varga Sándor (57; Derecske, Szováti u. 32.).
 10. 23.: Szilágyi Sándor (74; Derecske, Bocskai u. 11.).
 10. 24.: Pércsi Jánosné (90; volt Derecske, Széchenyi u. lakos).

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik felejtethetetlen halottunk,

özv. MAJOR IMRÉNÉ
Csóré Róza

temetésén megjelentek, ravatalára koszorút, virágot helyeztek, mélységes bánatunkban részvételt osztottak.

A gyászoló család

Ötven éve együtt

Tóth József és Seica Piroska (Derecske, Virág u. 3.) szeptember 25-én, dr. Cseh István és Surjánzski Mária (Derecske, Hunyadi u. 10/C) október 9-én 50. házassági évfordulójukat ünnepelték. Mindkét jubiláló házaspárt családtagjaik és Derecske város polgármestere köszöntötték.

Hegedűs Gyula és Kocsis Julianna (Derecske, Dr. Mustó S. u. 14.) október 3-án ünnepelték aranylakodalmukat három gyermekük és hat unokájuk társaságában.

Sok boldogságot nekik.

Köszönet az egy százalékokért

Az adófizető polgárok 1 százalékos jövedelemadó-felajánlásából az I. Rákóczi György Gimnáziumért Alapítványba 191 281 forint érkezett. Az alapítvány kuratóriuma ezen összegből az elmúlt tanév végén kitűnő és jeles tanulmányi eredményt elért, illetve sikeres nyelvvizsgát tett tanulói jutalmazására 61 500 forintot, a diákönkormányzat tagjainak táborozására 10 000 forintot, a szociálisan hátrányos helyzetben lévő tanulók tanulmányi kiránduláson való részvételének támogatására 8000 forintot fizetett ki. A számítástechnikai oktatás színvonalának emelésére számítógép vásárlására 160 000 forintot fordított. Az alapítvány kuratóriuma ezúton köszöni meg a jó szándékú felajánlásokat.

Szeretnék az ősi anyagot használhatóvá tenni

NAGY MARIANNA

A Loós család az egyetlen Derecskén, akik nemezkészítéssel foglalkoznak. E lap hasábjain korábban már olvashattunk róluk. Azóta eltelt néhány év és a család jelentős sikereket tudhat maga mögött. Ezek iránt érdeklődtem Loósné Nagy Ilonától.

– Több kisebb-nagyobb sikert értünk el, de a legnagyobb elismerésben az idén tavasszal részesültünk. Akkor, amikor az IPOSZ által kiírt „1998 kézműves remekei” című pályázaton másodikként díjaztak minket. Erre a megmérettetésre három munkával készültünk. Ezeket egyébként a Visegrádi Palotajátékok rendezvényesorozat keretében a kézművesek udvarházában is kiállították. Ott mi középkori jelmezekbe öltözve, bemutatót tartottunk.

Domborítják is

– Hol jártak az idén?
 – Voltunk Komádiban, Bonyhádon, Tiszaújvárosban, Szentendrén kiállításokon, ahol társkiállítókkal együtt szerepeltünk. Ilyen közös



A gyerekek fogékonyak arra, ami szép és jó

Fotó: Magánarchívum

kiállítás volt a Magyarok Házában is. A rendezvényekre felkéréses alapon megyünk. Ebben az évben így ott lehettünk a Sláger-fesztiválon, a Csepűrágó-fesztiválon és a pán-európai fesztiválon. Egy állandó kiállításon – a kőszegi játékiállításon – egész évben szerepelnek képeink.

– Milyen technikával készült egy-egy ilyen alkotás?

– Mi a nemezkészítés során a gyapjút szappannal összedolgozzuk és a kapott anyagból gyűrjük ki az elképzelt formát. Mindezt a fo-

lyamatsort természetesen a tervrajzkészítés előzi meg. Ami a technikánkat illeti, mi vagyunk az országban az egyedüliek, akik a nemez domborítását is alkalmazzuk, tehát a térben is formázunk. Az ötlet a bőrből és textiltől készült domborművek láttán született. Kipróbáltuk, bevált. Szeretik.

Meghatározó az anyag

– A fejben megszülető, majd lerajzolt tervek módosulnak-e a készítés folyamán?

– Kismértékben igen. Szen az anyag sajátossága tározza meg igazán a vázlatot. De azért stílusunk sok a hasonlóság az elkészült és a megvalósult formák között.

– A szakmában mi az, még el szeretnének érni?

– A nemez sok titkot magában, amit még nem került felfedezni. Az újabb titkok feltárása jelent számunkra a fejlődést. Tehát technikailag mindenképp fejlődni szeretnénk, ezalatt eddigieknél változatosabb formavilágot és annak elszáradását értem.

– További céljaik?

– Szeretnénk a képzőművészeti zsűrire zsúriztatni. Ezt az ősi anyagot a huszadik század embere számára használhatóvá szeretnénk tenni. Célunk az, hogy csak használják, hanem nál szívesebben körben ismerjük is meg az anyag készítményét, tulajdonságait. Az ősi mintavilág mélyebb megismerése és annak további munkáinkban, ez is a céljaink között szerepel. Végül de nem utolsósorban szeretnénk az általunk készített nemezekkel mind több embernek örömet okozni.

Hogy érzi magát Derecskén? Hazaadott labda

Múlt havi számunkban a labda Spillinger Ferenc esperes, plébános úrhoz gurult. Megkeresésemkor elmondta, hogy érzése szerint az elmúlt időszakban elég sokat szerepelt a Derecskei Hírek hasábjain és egyéb elfoglaltságai miatt sem kíván bekapcsolódni a sorozatba.

A sorozat indításakor tervem az volt, hogy olyan emberek önvallomását jelentessük meg lapunk hasábjain, akik köztisztviselőként élnek köztünk, de róluk és általuk környezetükről többet szeretnénk megismerni. A labda

gurítását nem befolyásoltam, elhatározásom az volt, hogy a sorozat azzal ér véget, ha valakit másodszor kérnek fel, vagy a labdát a céltól személy bármilyen okból nem fogadja. Ez most megtörtént.

Engedjek meg, hogy a sorozat zárásakor végzőként néhány gondolatot megosszam a tisztelt olvasókkal. A sorozatban „megszólalók” saját személyük és családjuk bemutatásán túl többségükben igen sokrétűen értékelték városunk fejlődését, mutattak rá hiányosságokra és fogalmazták meg a városiasodás és

gazdasági fejlődésünk irányvonalát. Az ő értéktételük alapján ismerhettük meg magunkat, derecskei polgárokat.

Milyenek is vagyunk? Azt hiszem, a legidősebb erőt a helyhatósági választást követően elgondolkozní. Politikai aktivitásunk, mely a lakóhelyünkkel való törődésünkben nyilvánul meg, az országos átlagnak megfelelő, alig haladja meg a 30 százalékot. Tisztelet azoknak, akik a hón áhított demokrácia gyakorlásával szavaztak a lakosság képviselőit vállaló önkormányzatra, nekik

volt véleményük, melyet valóban. Hiányolom a többség véleményét, mert városunk igazi előrehaladását, fejlődését az ő akaratuk és tettük nélkül hiába várjuk. Tudom, nekik is van véleményük, hogy „jól megválasztottak” ők is derecskei polgárok, élnek közöttünk, a saját kereteiken belül, saját érdekeiket védve, a közösségtől távol. Sajnos, még mindig vannak többen.

A jövő hónaptól a Derecskei Hírek új sorozatot indít.



Bocskai-nap a Bocskaiban

Lassan évtizedes hagyomány már a Bocskai István Általános és Zeneiskolában az álmosdi csata emlékére rendezett Bocskai hagyományörző nap.

A diákönkormányzati nap reggelén a huszonegy osztály egy-egy kilós cipőt kapott, melynek elfogyasztása után az osztályok képviselői korhű öltözékben, zenei kísérettel kivonultak az udvarra. A humoros megnyitót követően emlékfutáson vettek részt a tanulók az iskola környékén, a Bocskai utcában. Dísfát ültettek az iskola udvarán.

A felső tagozatosok a sportcsarnokban a legügyesebb, a leggyorsabb és a legerősebb hajdúvitéz címért

versenyeztek. Azok, akik ebben nem vettek részt, az iskola tantermeiben rendezett szellemi vetélkedőn mérhették össze tudásukat. Volt labirintuszjáték, képkirakó, udvari szakács-, madarász-, piktorverseny. Kézügyességüket kamatoztathatták tökfárasban és fáklyakészítésben is. Az alsó tagozatosok ez idő alatt a különböző kismesterségekkel ismerkedhettek. A Koronás Pórnix Hagyományörző Háditorna Egyesület korhű ruhában levezényelt bemutatója nagy sikert aratott. Délután megkoszorúzták Bocskai István domborművét, majd a művelődési házban folytatódott a program.

Éjjel egyig mulatoztak

Mint már hírül adtuk, október 5-én ünnepelte a Derecskei Nyugdíjasklub fennállásának 30. évfordulóját. A jubileumi ünnepségre a művelődési ház színháztermében került sor.

A vendégfogadást követően Kiss Józsefné klubvezető és férje köszöntötték az egybegyűlteket. Elmondták, hogy ez kettős ünnep számukra, hiszen éppen tíz esztendője tagjai a derecskei klubnak. A meghívott vendégek közül elsőként Csató István, városunk polgármestere mondott ünnepi beszédet. Bejelentette, hogy a Derecskei Nyugdíjasklub a „Derecske városért” kitüntető díjban részesült. Ezt október 22-én a városi ünnepségen adták át. Ezután dr. Takács Imre országgyűlési képviselő köszöntötte a születésnapját ünneplő klubot. A díszvendégek között voltak az „Életet az éveknek” Nyugdíjasszövetség képviselői is. Név szerint Bökönyiné Lakatos Margit Budapestről és Galó Józsefné Debrecenből.

A helyi klub társklubjainak képviselői Berettyóújfaluból, Füzesgyarmatról, Ko-

nyárról, Kabáról és Debrecen-Józsaáról érkeztek. Végül de nem utolsósorban ott voltak néhányan az alapítók közül: Kiss Sándor, Gyökér Lajos és felesége, Iklódi Józsefné, Barta Gyuláné.

A Derecskei Nyugdíjasklub működéséről, munkájáról a felszólalók mindegyike elismerően beszélt, külön kiemelve az egykori és jelenlegi klubvezetők áldozatkész tevékenységét. A klubot a Hajdú-Bihar Megyei Klubnác díszoklevéllel tüntették ki, amit Berényi Béla, a művelődési ház vezetője adott át Kiss Józsefné klubvezetőnek. Ezután az ünnepi műsor számok következtek az alábbi felsoroltak közreműködésével: a Bocskai István Általános és Zeneiskola fúvólagyüttese; a Szivárvány néptáncgyűjtés ifjúsági csoportja; a Berettyóújfalui Nyugdíjasklub két tagja: Török Sándorné és Katona Lászlóné; a Füzesgyarmati Nyugdíjasklub énekkara dalszokor adott elő Balázs László vezényletével. A Derecskei Nyugdíjasklub Összírása együttese az erre az alkalomra elkészült egyenruhában lépett a színpadra Iklódi Albert vezetésével.